

Élménybeszámoló az egy hónapos portugáliai szakmai gyakorlatról

Hogyan is kerültem én ki Portugáliába, és miért töltöttem el ott egy teljes hónapot távol a szüleimtől? Az egész akkor kezdődött, mikor évekkkel ezelőtt az angoltanárnőm, Kéri Márta tanárnő először mesélt nekünk erről a programról, először osztotta meg velünk kint szerzett élményeit. Már akkor felfedeztem ennek a lehetőségnek a jelentőséget, és elhatároztam, hogy én is részt szeretnék majd venni ebben a programban.

Így is lett. Jelentkeztem, kiválasztottak, bekerültem a programban. Észre sem vettem, túlesem a szakmai felkészítésen és az utazáson is. Az első héten nyelvi és kulturális felkészítő programban vettünk részt. Elvárásaim között szerepelt, hogy megismerhessem a portugál kultúrát, történelmet, helyi szokásokat. Braga feltérképezése, a helyi építészet megcsodálása, a portugál nyelv alapfokú megismerése, majd a hétvégi kirándulások, melyek során újabb és újabb helyeket ismertünk meg, ízelítőt adott, milyen is valójában Portugália.

Az egyik legfontosabbnak tartom, amit ettől a hónaptól kaptam, hogy a mindennapokban használhattam angoltudásom. A BragaMob képviselőivel önfeledten, kötetlenül beszélgethettem, hiszen nyitottak és kedvesek voltak. Minden alkalommal tudtam velük néhány szót váltani, vagy akár egy hosszabb beszélgetést lebonyolítani velük. A munkahelyen is használhattam, sőt használnom is kellett a nyelvet. Magam felé támasztott elvárásom itt is teljesült, megértettem főnökeimet, és meg is értettem magamat.

A munkavégzés során javult az önfegyelmem, hiszen a munkahelyen nem engedhettem meg magamnak, hogy elkalandozzon a figyelmem. A munkát pontosan, és a legnagyobb precizitással akartam ellátni, és nagy örömmel töltött el főnökeim pozitív visszajelzése. A problémamegoldó készségem is fejlődött, hiszen eddig ismeretlen feladatokat kellett megoldanom.

Jelentkezésemkor reméltem, hogy csoportosan, csapatban is lesz lehetőségem dolgozni. Mivel párban dolgoztunk, így a lehetőség adott volt. Társammal megtaláltuk a közös hangot, effektíven tudtuk elvégezni a feladatokat. Néha még a főnökeinket is bevontunk a munkába, így a legjobban támogatva egymást.

Ízelítőt kaptam abból is, hogy milyen az iskola utáni, valódi élet a család segítsége nélkül. Reggeli után dolgozni kellett menni, majd a munka után saját magam ellátása volt a feladat. Egyedül vásároltam be, egyedül mostam a ruháimat. Ugyanakkor sosem voltam egyedül, hiszen társaim segítségére mindig számíthattam. Megtanultuk azt is, hogyan lehet közösen élni, egymást segíteni, vagy elviselni a nehezebb pillanatokban.

Ha címszavakban ki kellene emelnem, hogy milyen tulajdonságokkal lettem gazdagabb, milyen képességeim fejlődtek a gyakorlat alatt, akkor a következőket mondanám: önbizalom, kommunikációs készség, problémamegoldó készség, munkatapasztalat, kreativitás.

Azt hiszem minden elvárásomat felülmúlta ez a hónap. Egy felejthetetlen élményen vagyok túl, melynek tapasztalatait később az életben kamatoztathatom. Köszönöm az iskolámnak, tanáraimnak és a szervezőknek ezt a lehetőséget!

Kaposvári Dániel